

BENIDORM BASTARDS

Ik heb dit voorjaar het Lamarckisme opnieuw ontdekt. Deze theorie, opgesteld door Jean Baptiste Lamarck net voor de opkomst van het Darwinisme, stelt dat organismen kenmerken die ze tijdens hun leven verwerven, kunnen doorgeven aan hun nageslacht. Het al of niet gebruiken van bepaalde kenmerken zorgt ervoor dat deze verder ontwikkeld worden of juist verloren raken.

Tegenwoordig zouden we over ecotypen spreken, fenotypen binnen de bestaande erfelijke aanleg, die verworven zijn door adaptaties aan de leefomgeving. Ecotypen zijn mooie opstapjes voor *splitters*. Om nieuwe soorten te ontdekken kun je het beste beginnen met afwijkende fenotypen om daarna te proberen of je ook genotypische verschillen kunt vinden, liefst zodanig dat onderlinge nakomelingen onvruchtbaar zijn.

Voorjaarsvakanties behoren tot de onmogelijkheden in het onderwijs. Het voorjaar is per definitie de tijd van de eindexamens en dus nog meer stress voor de bijna overspannen leraar die zichzelf overschattende pupillen nog eenmaal naar grote hoogte moet zien te stuwen. Na het examen vliegen de eindexaminandi uit naar warmere streken om in extreemheid door te zakken. Zolang de uitslagen nog niet bekend zijn, kun je je immers zonder wroeging laten gaan. Voor de leraar breekt de volgende stresspiek aan. De examens moeten namelijk nagekeken worden en, vanuit de directie opgelegd, zodanig, dat alles rechtgepraat wordt wat krom is, als er maar een voldoende uit het werk wordt gepeurd. En dan nog komen volgens de ouderlijke en directorate macht de slechte resultaten op conto van de docent, de uitmuntende prestaties voor rekening van de leerling. Zelf ziet hij dat omgekeerd. Waar moet hij anders zijn voldoening uithalen?

Voordat de tieners de vakantiecentra bezetten, is evenwel al een andere golf landgenoten naar diezelfde oorden vertrokken en zo worden de bekende badplaatsen aan de Spaanse costa's iets eerder bereikt door de babyboomers. Ik vermoed dat dit een relict is van eerder vertoond gedrag uit de tijd dat die generatie zelf nog in de schoolbanken zat. Enfin, omdat ik mezelf dit jaar ook tot de uitverkoren pensionado's mag rekenen, pakten ook mijn vrouw en ik onze sleurhut in en vertrokken naar warmere oorden.

Door vrienden gestimuleerd om vooral de Spaanse kustgebergten

FOTO: O. P. DEN KAMP

te bezoeken zakten we af langs het vulkanische Parc Natural de la Garrotxa (ter hoogte van de Costa Brava), het Parc Natural del Delta de l'Ebre en het Reserva Nacional de Puertos de Beseit (Costa Dorada), het Parc Natural de la Serra d'Irta en het Parc Natural de la Serra d'Espada (Costa Azahar) naar het schitterende Vall de Laguar met magdelijke bergtoppen en de meest pittoreske bergdorpjes (ter hoogte van de Costa Blanca). Nog nooit

zoveel mooie soorten vogels gezien als tijdens deze vakantie. Met bewondering keek ik naar sociaal snoevende Dunbekmeeuwen, beleeft en bedachtzaam foeragerende Purperkoeten, statig uitgebalanceerde Flamingo's, strak getekende Vorkstaartplevieren, sierlijk accelererende Slechtvalken en hygiënisch gelakte Alpenkauwen.

Hoewel je dat zoveel mogelijk probeert te vermijden, ben je toch soms gedwongen om een kustplaats aan te doen uit het rijtje Palamos, Lloret de Mar, Blanes, Salou, Peñíscola, Benicàssim, Benidorm, Alicante. En daar zag ik voor het eerst ook bijzondere landgenoten: mannen die elkaar brallend de loef afsteken in monologen over geld en carrière, vrouwen met een bovengemiddelde BMI-index die niet kunnen wachten op de menukaart en daarom zelf ongegeneerd de buffetkast induiken, wankelende mannen met witte spillebenen in sandalen en eeuwig rokende sigaretten onder strooien hoeden, doorgelopen vrouwen uit de Oben Ohne tijd, die hun hangende schoonheden nog steeds etaleren, sloom paraderende mannen met rode zakdoeken om hun hoofd en een Hulk Hogan snor die zijn blijven hangen in het *Easy rider* tijdperk, vrouwen op leeftijd in gore ongewassen badpakken met alleen aandacht voor hun roodgeverfde teennagels. Daar word je letterlijk stil van. Je wilt er niet mee geassocieerd worden! Zijn dit de *Benidorm bastards*, een ecotype dat je wel eens op de televisie had gezien, maar nooit in het wild? Dat ze zo uitgesproken in het echt bestonden, had ik in mijn stoutste dromen niet verwacht. Lamarck had gelijk! Sommige babyboomers hebben hun gedrag genetisch overgedragen op hun nageslacht! Hoe is het anders mogelijk dat onze kinderen zo geworden zijn? Waarschijnlijk hebben de *splitters* er een nieuwe soort bij. Ik heb alleen maar onvruchtbare individuen gezien.

A. Lenders